

Írta: **Richard G. Scott** elder
a Tizenkét Apostol Kvórumából

háláját a Mindenható Istennek. Nem tudtuk visszatartani könnyeinket.

A hithűek egy eljövendő napon majd itt, az örök városban fogják Isten egy szent házában elnyerni az örökkévaló szertartásokat.

Szüntelen hálámat fejezem ki Mennyei Atyámnak a temploméért, melyet most Rómában építenek, valamint minden templomunkért, akárhol is legyenek. Mindegyikük jelzőtűzként ragyog a világnak, azon bizonyosságunk kifejezéséeként, hogy Isten, a mi Örökkévaló Atyánk él, hogy Ő szeretne megáldani bennünket és az Ő összes gyermekét minden nemzedékben. Mindegyik templomunk azon bizonyosságunk kifejeződése, hogy a síron túli élet valós, és legalább annyira biztos, mint a jelenlegi földi életünk. Erről tanúságomat teszem.

Szeretett fivéreim és nőtestvéreim, bármilyen áldozatra is van szükség, hozzuk meg azt, hogy beléphessünk a templomba, és hogy a templom lelkülete ott legyen a szívünkben és az otthonainkban. Járjunk a mi Urunk és Szabadítónk, Jézus Krisztus nyomdokaiban, aki a legnagyobb áldozatot hozta meg értünk, hogy elnyerjük az örök életet és a felmagasztosulást Mennyei Atyánk királyságában. Ez az én őszinte imám, Szabadítónk, az Úr Jézus Krisztus nevében, ámen. ■

JEGYZETEK

1. Joseph F. Smith, in Conference Report, Oct. 1902, 3.
2. Lásd Vilson Felipe Santiago and Linda Ritchie Archibald, "From Amazon Basin to Temple," *Church News*, Mar. 13, 1993, 6.
3. Lásd C. Jay Larson, "Temple Moments: Impossible Desire," *Church News*, Mar. 16, 1996, 16.
4. Heber C. Kimball, in Orson F. Whitney, *Life of Heber C. Kimball* (1945), 67.
5. *Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph F. Smith* (1998), 247.
6. *The Teachings of Spencer W. Kimball*, ed. Edward L. Kimball (1982), 301.
7. Janice Kapp Perry, "I Love to See the Temple," *Children's Songbook*, 95.

A házasság örökkévaló áldása

Az élet kibontakozásával a templomi pecsételések egyre jelentőségteljesebb lesz. Segíteni fog nektek, hogy minden eddiginél közelebb kerüljetek egymáshoz, és nagyobb örömet és beteljesedést találjatok.

Úgy vélem, e nagyszerű kórus gyönyörű üzenete remekül leírja sokunk életének célját: megpróbálni olyanná válni, mint Jézus.

1953. július 16-án, szeretett Jeanene-emmel fiatal párként a Utahi Manti templom egyik oltáránál térdeltünk. Lewis R. Anderson elnök pecsételők hatalmát gyakorolva férjé és feleségé nyilvánított bennünket az időre és az örökkévalóságra. Szavakkal nem is tudom kifejezni azt a békességet és nyugalmat, mely azon bizonyosságból ered, hogy miközben továbbra is érdemesen élek, az Úr házában történt megfelelő papsági felhatalmazás által elvégzett szertartás következtében örökké együtt lehetek szeretett Jeanene-emmel és gyermekeinkkel.

A templom szent szertartásai által mind a hét gyermekünk hozzánk kötött. Drága feleségem, Jeanene, és két gyermekünk már a fátyol másik oldalán vannak. Ők hatalmas erővel motiválják családunk megmaradt tagjait, hogy úgy éljünk, hogy

együtt mindannyian elnyerjük majd a templomban megígért örökkévaló áldásokat.

Mennyei Atyánk boldogságtervének két létfontosságú pillére a házasság és a család. Kiemelkedő jelentőségüket Sátán azon fáradhatatlan erőfeszítései hangsúlyozzák ki, amelyek a családokat megpróbálják darabokra zúzni. A templomi szertartások jelentőségét pedig, amelyek a családot az örökkévalóságra kötik össze, igyekeznek minél inkább aláásni. Az élet kibontakozásával a templomi pecsételések egyre jelentőségteljesebb lesz. Segíteni fog nektek, hogy minden eddiginél közelebb kerüljetek egymáshoz, és nagyobb örömet és beteljesedést találjatok a halandóságban.

Egyszer egy fontos leckét tanultam a feleségemtől. A munkám miatt rengeteget kellett utaznom. Egy alkalommal majdnem két hét távollét után szombat reggel értem haza. Volt még négy óráam a következő találkozóm előtt. Észrevettem, hogy a mi kis

mosógépünk elromlott, a feleségem pedig kézzel mossa a ruhákat. Azonnal hozzáláttam a gép megjavításához.

Jeanene odajött hozzám, és ezt mondta: „Rich, mit csinálsz?”

„A mosógépet javítom, hogy ne kelljen kézzel mosnod” – válaszoltam.

Erre ő: „Ne tedd. Inkább menj, és játssz a gyerekekkel!”

Mire én: „Akármikor játszhatok a gyerekekkel. Én neked akarok segíteni.”

Erre így felelt: „Richard, kérlek, menj, és játssz a gyerekekkel!”

Amikor ilyen ellentmondást nem tűrő hangon szól hozzám, engedelmeskedtem.

Csodálatos időt töltöttem a gyermekeinkkel. Kergetőztünk, és a lehullott falevelekben hemperegtünk. Később pedig elmentem a gyűlésemre. Ezt az élményemet valószínűleg elfelejttem volna, ha nem származott volna belőle egy olyan lecke, melyet a feleségem akart, hogy megtanuljak belőle.

Másnap hajnalban, úgy 4 óra felé megébredtem, mikor azt éreztem, hogy két kicsi kéz átkarolja a nyakam, pusztít nyom az arcomra, és belesuttogja a fülembe azokat a szavakat, melyeket soha nem fogok elfelejteni: „Szeretlek, apa! Te vagy a legjobb barátom.”

Ha vannak ilyen élmények a családotokban, akkor ti is átélhetitek az élet mennyei örömeit.

Ha megfelelő korú fiatal férfi vagy és még nem vagy házas, akkor ne haszontalan tevékenységre pazarold az idődet. Szedd össze magad, és összpontosíts a házasságra! Ne csak átsodródj az élet ezen időszakán. Fiatal férfiak, szolgáljatok becsületesen missziót, majd legyen a legfontosabb a számotokra, hogy érdemes, örökkévaló társat találjatok! Amikor rájöttök, hogy kezdtek érdeklődni egy fiatal nő iránt, mutassátok meg neki, hogy milyen kivételes személyek vagytok,

felkeltve benne az érdeklődést, hogy jobban meg akarjon ismerni titeket. Vigyétek el őt értelmes helyekre! Legyetek kreatívak! Ha csodálatos feleséget szeretnétek, akkor csodálatos férfinak és jövődöbéli férjnek kell, hogy lásson benneteket.

Ha találtatok valakit, akkor rendkívül csodálatos lehet az udvarlásotok és a házasságotok, és rendkívüli örök boldogságra tehettek szert, ha az Úr által meghatározott érdemességi határon belül maradtok.

Ha házas vagy, mind gondolatban, mind pedig testileg hűséges vagy-e a házastársadhoz? Hűséges vagy-e a házassági szövetségitekhez azáltal, hogy soha nem keveredsz egy másik személlyel olyan beszélgetésbe, melyet nem szeretnél, hogy a házastársad is halljon? Kedvességet és szeretetet mutatsz-e házastársad és a gyermekeitek iránt?

Fivérek, kezdeményezitek-e az olyan családi tevékenységeket, mint

például a szentírásolvasás, családi ima és a családi est, vagy a feleségetek hidalja át az otthonotokban a ti figyelmetlenségetek által ütött réseket? Gyakran elmondjátok-e feleségeteknek, hogy milyen nagyon szeretitek? Ez nagyon boldoggá teszi majd. Hallottam már férfiakat erre annyit mondani, hogy „ő, a feleségem úgyis tudja”. Nektek kell elmondanotok neki! A nők ettől a megerősítéstől fejlődnek és hatalmas áldásokban részesülnek. Fejezzétek ki hálátokat mindazért, amit a házastársatok tesz értetek! Fejezzétek ki gyakran a szereteteket és a hálátokat. Ez mindennél gazdagabbá, sokkal kellemesebbé és céltudatosabbá teszi majd az életet. Ne tartsátok vissza a szeretet e természetes kifejezését! Ez sokkal jobban fog működni, ha közben szorososan magatokhoz is ölelitek.

A feleségemtől tanultam meg a szeretet kifejezésének fontosságát. A házasságunk korai szakaszában gyakran előfordult, hogy amikor egy gyűlésen beszéd közben fel akartam olvasni a szentírásaimból, a könyvet kinyitva találtam benne egy szeretetteljes, támogató üzenetet, amelyet Jeanene csúsztatott a lapok közé. Ezek néha annyira megérintettek, hogy alig tudtam megszólalni. E drága üzenetek, amelyeket szerető feleségemtől kaptam, mindig is felbecsülhetetlen vigaszt nyújtottak és nyújtanak azóta is.

Aztán elkezdtem én is ugyanezt tenni vele, fel sem ismerve, hogy ezek valójában milyen sokat is jelentenek számára. Emlékszem az egyik évben nem volt elég pénzünk, és nem tudtam neki valentín-napi ajándékot venni, ezért elhatároztam, hogy festek egy akvarellt a hűtőszekrényünk ajtajára. Beleadtam apait-anyait, csak egy hibát vétettem: vízfesték helyett zománccfestéket használtam. Soha nem hagyta, hogy megpróbáljam

eltávolítani a maradandó festményt a hűtőről.

Emlékszem egy nap fogtam egy marékra valót azokból az apró papírdarabkákból, amelyek akkor keletkeznek, amikor lyukakat ütünk egy papírlapon, és 1-től 100-ig beszámoztam őket. A hátoldalukra írtam neki egy üzenetet. Minden egyes darabra egy szót. Ezt követően a kör alakú papírdarabkákat beleszórtam egy borítékba. Azt hittem, majd jót nevet ezen.

Amikor feleségem meghalt, a személyes dolgai között észrevettem, hogy mekkora becsben tartotta azokat az egyszerű üzeneteket, amelyeket egymással megosztottunk. Megtáltam azt a papírlapot is, amelyre gondosan felragasztotta ezeket az apró papírdarabkákat. Nem csupán megtartotta ezeket az üzeneteket, de kis műanyag tokba is beletette őket, mint valami értékes kincset. Csak egy olyan üzenet volt, melyet nem tett be a többi közé. Még mindig ott van a konyhai óránk üveglapja mögött. Ez áll rajta: „Jeanene, itt az idő, hogy elmondjam neked, mennyire szeretlek.” Ott is fog maradni ez az üzenet, hogy emlékeztessen engem Mennyei Atyánk e kivételes leányára.

Amikor visszagondolok az együtt eltöltött életünkre, rájövök, hogy milyen áldottak is voltunk. Soha nem veszekedtünk az otthonunkban, és soha nem beszélünk rosszindulatúan

egymással. Most már tudom, hogy ez az áldás neki volt köszönhető, és ez abból fakadt, hogy mindig kész volt adni, megosztani, és megfelekedni önmagáról. Együtt töltött életünk későbbi szakaszában megpróbáltam követni a példáját. Azt javaslom, hogy férjként és feleségként, ti is ezt tegyétek otthon.

A tiszta szeretet a jóság semmihez sem fogható hatalmas ereje. A sikeres házasság alapjait az igazlelkű szeretet fekteti le. Elsődlegesen ennek köszönhető, ha a családban elégedettek és jól fejlődnek a gyermekek. Ki tudná kelően felmérni egy anya szeretetének igazlelkű hatását? Milyen maradandó gyümölcsöt fognak teremni az igazság azon magjai, amelyeket egy anya ültet el, és gondoz szeretettel saját gyermeke bizalommal teljes elméjének és szívének termékeny talaján? Anyaként rendelkez azokkal az isteni sugalmazásokkal, amelyek segítenek felismerned gyermekeid különleges tehetségeit és képességeit. Férjeddal együtt táplálhatjátok, megerősíthetitek és felvirágoztathatjátok ezeket a jellemvonásokat.

Ó, mennyire érdemes házasságnak lenni! A házasság csodálatos. Idővel elkezdtek majd egyként gondolkodni, és ugyanazok az ötleteitek és benyomásaitok támadnak majd. Lesznek időszakok, amikor kimondottan boldogok lesztek, és olyanok is,

amelyeket próbatételek és nehézségek öveznek majd. Az Úr azonban át fog vezetni benneteket ezeken a megerősítő élményeken.

Az egyik éjjel a kisfiunk, Richard, aki szívproblémával küszködött, sírva ébredt fel. Mindketten meghallottuk. Általában mindig a feleségem kelt fel, hogy gondoskodjon a síró gyermekről. Ezúttal viszont ezt mondtam: „Majd én megyek, és megnézem.”

A betegsége miatt, amikor elkezdett sírni, a kicsi szíve nagyon gyorsan kezdett verni. Ilyenkor általában hányt is, összepiszkolva az ágyát. Azon az éjszakán szorosan magamhoz öleltem, hogy megpróbáljam lecsillapítani hevesen verő szívét, és elállítani a sírását, miközben kicseréltem a ruháját és új ágyneműt húztam fel. Mindaddig a karomban tartottam, amíg el nem aludt. Akkor még nem tudtam, hogy néhány hónappal később meg fog halni. Soha nem fogom elfelejteni, ahogy az éjszaka közepén a karomban tartottam.

Még mindig élénken emlékszem arra a napra, amikor elhunyt. Miközben Jeanine és én kocsival hazafelé tartottunk a kórházból, lehúzódtunk az út szélére. Megöleltem őt. Mindketten sírtunk, de tisztában voltunk azzal, hogy a templomban kötött szövetségeknek köszönhetően a fiunk velünk lesz a fátyolon túl. Ettől egy kicsit könnyebben tudtuk feldolgozni az elvesztését.

Jeanene kedvessége számos értékes dolgot tanított meg nekem. Én annyira éretlen voltam, ő pedig annyira fegyelmezett és lelki beállítottságú. A házasság ideális környezetet teremt az önzés vagy az énközpontúság legyőzésére. Úgy vélem, hogy a tanácsnak, miszerint fiatalon köss házasságot, az egyik oka az, hogy így nem fogsz olyan helytelen jellemvonásokat kialakítani, amelyeken nehéz változtatni.

Sajnálom azokat a férfiakat, akik még nem döntöttek úgy, hogy megke-
resik az örökkévaló társukat, és szív-
ból sajnálom azokat a nőtestvéreket,
akiknek még nem volt lehetőségük
a házasságra. Néhányan úgy érez-
hetitek, hogy magányosak vagytok
és senki sem becsül meg titeket, és
nem látjátok, miként lenne lehetsé-
ges számotokra, hogy részesüljete a
házasság, a gyermekek vagy egy saját
család adta áldásokban. Az Úr által
minden lehetséges, Ő pedig minden
ígéretét betartja, az Ő prófétáit pedig
arra inspirálja, hogy ezt ki is jelentsék.
Az örökkévalóság hosszú idő. Legyen
hitetek ezekben az ígéretekben, és
éljetez érdemesen rájuk, hogy az Ő
saját idejében az Úr valóra váltsa azo-
kat az életetekben. Minden bizonytal
el fogtok nyerni minden olyan áldást,
melyre érdemesek vagytok.

Kérlek, bocsássátok meg nekem,
hogy drága feleségemről, Jeanene-ről
beszélék, de mi örökkévaló család va-
gyunk. Ő mindig ragyogott az örömtől,
ami sokszor a mások szolgálatából fakadt.
Még akkor is, amikor már nagyon
beteg volt, minden reggel arra kérte
Mennyei Atyját, hogy vezesse el őt va-
lakihez, akinek segíthet. Ez az őszinte
esdeklés újra és újra válaszra talált.
Sokaknak a terhét megkönnyítette, és
sokak életét ragyogóbbá tette. Állan-
dóan részesült annak áldásában, hogy
az Úr által irányított eszköz lehetett.

Tudom, mit jelent Mennyei Atyánk
egy olyan leányát szeretni, aki méltó-
ságteljesen és odaadóan élt, igazlelkű
női mivoltának teljes, nőies ragyogásá-
val. Biztos vagyok abban, hogy amikor
a jövőben majd újra látom őt a fátylon
túl, mindketten rá fogunk jönni, hogy
még inkább szeretjük egymást. Sokkal
jobban fogjuk becsülni egymást annak
köszönhetően, hogy a fátvol egy ideig
elválasztott bennünket. Jézus Krisztus
nevében, ámen. ■

Írta: D. Todd Christofferson elder
a Tizenkét Apostol Kvórumából

„A kiket én szeretek, megfeddem és megfenyítem”

*A dorgálás elviselésének élménye is csiszolhat minket, és
nagyobb lelki kiváltságokra készíthet fel bennünket.*

Mennyei Atyánk sokat vár el
tőlünk. Ezen elvárásokat Fia,
Jézus Krisztus által fejezte ki
a következő szavakkal: „Azt akarom
tehát, hogy legyetek tökéletesek,
éppen úgy, ahogyan én, vagy Atyá-
tok, aki a mennyben van, tökéletes”
(3 Nefi 12:48). Szeretne szentté tenni
bennünket, hogy celesztális dicső-
ségünk legyen, és az Ő jelenlétében
élhessünk (lásd T&S 88:22 és Mózes
6:57). Ismeri a követelményeket, ezért,
hogy lehetővé tegye a változásunkat,
parancsolatokat és szövetségeket, a
Szentlélek ajándékát, valamint a leg-
fontosabbat, az Ő szeretett Fia engesz-
telését és feltámadását adja nekünk.

Isten célja mindezzel az, hogy az Ő
gyermekéiként megtapasztalhassuk a
legnagyobb örömet, hogy örökre Vele
lehessünk, és akár olyanokká váljunk,
mint Ő maga. Néhány évvel ezelőtt
Dallin H. Oaks elder a következőket
mondta: „Ezekből a tanításokból arra
következtethetünk, hogy a végső ítélet
nem csupán a jó és a rossz cseleke-
detek teljes kiértékelése – azé, amit

tettünk, hanem tetteink és gondolai-
tunk végső hatásának az elismerése
– azé, akivé *váltunk*. Senki esetében
nem elég a dolgok pusztá elvégzése.
Az evangélium parancsolatai, szer-
tartásai és szövetségei nem betétek
listáját alkotják, melyekre szükség
van valamely mennyei számlán. Jézus
Krisztus evangéliuma olyan terv, mely
megmutatja nekünk, hogyan váljunk
azzá, akivé Mennyei Atyánk szeretné,
hogy váljunk.”¹

Sajnálatos módon a modern ke-
reszténység nem ismeri el, hogy Isten
bármilyen valós elvárást is támasztana
a Benne hívőknek, inkább egyfajta ko-
mornyikként tekintenek rá, aki „ami-
kor szólítják, kielégíti szükségleteiket”,
vagy mintha egy lélekgyógyász lenne,
akinek az a dolga, hogy segítsen az
embereknek „jó érzésekkel lenni
önmaguk iránt”². Ez egy olyan vallási
szemlélet, mely „még látszólag sem
próbálja meg megváltoztatni az embe-
rek életét”³. Ezzel ellentétben egy író
kijelenti, hogy „a héber és keresztény
szentírásokban bemutatott Isten nem